

Miért jobb az egyik, mint a másik? A legfőbb érv az élet valósága

Látogatás az Alföldi Üzemétkészítési Vállalat két konyhájában

Lassan kúszik a 12-re az óramutató. Benépesülnek a szegedi utcák. Nők, férfiak sietnek kisebb csoportokban munkahelyeikről ebédelni. Van, aki ragaszkodik az otthoni étkezéshez, az ételhorodban viszi haza ebédjét valamelyik közétkeztetési vállalatból.

Két közétkeztetési üzemegegyeség működik jelenleg Szegeden: az Alföldi Üzemétkészítési és Vendéglátóipari Vállalat 5-ös és 6-os üzemegegyeség néven. Mindkettő egy központhoz, a debrecenihez tartozik. De egymástól teljesen függetlenül működnek, s azon versengenek, melyik üzemegegyesség főz többet, jobbat a szegedi dolgozóknak. S ennek a nem hivatalos versenynek persze az étkeztetési vállalatok vendégei látják hasznát első sorban.

Egy nap — sok ebéd

Mivel két önálló üzemegegyeségről van szó, nézzük meg külön-külön, melyik látja el jobban feladatát. A szám szerinti első, az ötös üzemegegyeséget keressük fel a Lenin körút 95. szám alatt. Az üzemegegyesség vezetője Tökölly Tivadarné. Eppen a következő napi húsrendeléseket adja fel, s közben függönyvásárlásról is intézkedik.

Nagy munkában vagyunk — magyarázza mosolygva —, ugyanis mi szeptember 15-én indultunk teljes üzemművel. Üzemegegyességünk nagyrészt egyetemi hallgatókat és egyetemi dolgozókat lát el ebéddel. Mivel az egyetemi évi most 15-én kezdődött, akkorra fizették be az ebédekért a diákok, s az egyetemi dolgozók egyaránt. Körülbelül 3800—4000 ember részére főzünk szeptember 15-től júliusig. Persze nyáron is főzünk, de akkor jóval kisebb létszámra.

Visszatérve a készülődéshez, örömmel mondhatom, hogy időben elkészültek a menzák festési munkálatai.

Nemcsak ebédet főzünk, hanem egyetemi eszpresszót és étterem néven reggelit és vacsorát is készítenek, persze »alakart« alapon.

A saját raktár előnye

Nézzük meg néhány étlapot az ebédről és a vacsoráról egyaránt. Ebéd: májgombóclevés, bécsiszelet, krumpilval, sütemény. Vacsoránál pedig töltött borjúszeg, párolt rizs 9,30-ért, borjúpörkölt 6,30-ért, borjúborda rántva pirított burgonyával 8 forintért kapható.

De térjünk vissza az előfizetéses ebédhez, hogyan készült fel a tálra az ötös üzemegegyesség? — kérdezzük.

Az elmúlt év tapasztalatait felhasználva az idén ismét szerződést kötöttünk a MEZOKER-rel jó minőségű gőlbaba-burgonya, vörshagyma és zöldségfélék szállítására. Ezeket az árakat saját magunk tároljuk. Így sokkal jobban jövünk ki anyagilag is, minőségileg is. Tudniillik egyforma áron tudjuk kalkulálni az ebédárba a krumpit és egyforma jó minőséget is tudunk biztosítani. Míg ha esetenként rendelnénk, akkor például kora tavasszal már 5—6 forintot kellene adnunk (és számítanunk) a burgonyáért, hagymáért egyaránt, s a minőség sem lenne kifogástalan.

És a szépséghibák

Egyébként vállalatunk a menzák között országos versenyben az első lett — mutatja örömmel a versenyjelentést Tököllyné.

Az üzemegegyesség vezetője már ismertette munkájukat, most hallgassuk meg, mit mondanak a legilletékesebbek, a fogyasztók:

Az ebéddel meg vagyunk elégedve minőségileg, mennyiségileg is. Főleg a levek finomak. Két kérésünk mégis lenne: nyáron, amikor már olcsóbb az uborka és a saláta, adjanak több savanyút, mert az idén sajnos hetek is elmúltak úgy,

hogy a zsíros ételekhez nem kaptunk savanyúságot. A másik pedig az: legyen változatosabb a vasárnapi tészták, mert most például heteken keresztül egyformán mignont kaptunk — mondják az érdekeltek.

Igyekeztethen a hatosnál sincs hiány

A hatos üzemegegyesség Bagán András a vezetője. Ötöle érdeklődünk most munkájuk, eredményeik és gondjaik iránt.

Igyekeztethen nálunk sincs hiány — mondja. — De felszerelés tekintetében már nem tudunk versenyre kelni az ötös üzemegegyességgel. Szeretnénk mi is gépesíteni több műveletet, mint ahogy az a testvérvállalatnál is van, de örökösen akadályba ütközünk. Hogy egy példát említsék, azért nem tudunk univerzális gépet beállítani, mert 110-es áramkörünk van, s ennek az átállítása pedig 70 ezer forintba kerülne. Ilyen nagy beruházásra nincs pénzünk. Mi általában inkább üzemi dolgozóknak főzünk. Körülbelül 2700 embert látunk el állandóan ebéddel, 400 vacsorát és reggelit is készítenek ipari tanulóknak, traktoriskolásoknak és két MÁV-tanfolyam hallgatóinak. Az ebéddel vendégeink általában meg vannak elégedve és még sokkal több előfizetőnk lenne, ha győznénk kapacitással. Az étkezéshelyiség nem okozna problémát, de konyhát egyelőre nem tudunk többet felállítani.

— Azt mondtam az előbb,

hogy általában meg vannak elégedve az ebéddel. Persze ez nem mindig így volt. Kora tavasszal például sok volt a reklamáció a burgonya rossz minősége miatt. Ezt a bírálatot mi el is fogadtuk, de akkor nem tudtuk rajta segíteni, mert nem volt tárolóhelyiségünk, s így a földművelőszövetkeztől sokszor jobb híján rossz minőségű burgonyát is kénytelenek voltunk átvinni. Ez többet nem fordul elő, mert végre sikerült tárolóhelyet biztosítani és már meg is kötöttük a szerződést több száz mázsa jó minőségű burgonya szállítására.

A vezető megvallottuk, s az előbbihez hasonlóan hallgassuk most meg ismét a fogyasztók véleményét is.

A választékkal van baj

Jól főznek a hatos üzemegegyesség konyháján. Ez az egyöntetű vélemény. Elég nagy adagot is adnak, csupán a választékkal van egy kis baj. Főleg a levekénél. Előfordul, hogy egy héten belül kétszer is főznek ugyanazt a levest. Főleg a rizsleves. S ez aztán, ahogy egymás között mondjuk olyan Zilahy-leves: »Valamit visz a víz...«

A két üzemi konyhában azt tapasztaltuk, hogy általában izletesen főznek. A még előforduló hibákat viszont reméljük, hogy megszüntetik mindkét konyha vezetői és jobb étel kerül a frissen festett étkezdék asztalára. Ez utóbbi természetesen első sorban a hatos konyhára vonatkozik.

(horucziné)

Bizakodón tekinthetünk az új egyetemi tanév elé

MEGKEZDŐDÖTT a tanítás, az oktató-nevelőmunka az egyetemek falai között is. Az elmúlt esztendő is markánsan bizonyították, hogy nem mellékes feladat az egyetemi ifjúság irányítása, sőt elsőrendű fontosságú, hogy a jövő értelmisége szakmailag kiváló és emellett a világ dolgai iránt élesen, szocialista szemmel látó fiatalokból nevelődjen ki. E tanév elején már támaszkodhatunk egyetemi oktatóink az ellenforradalom óta eltelt jelentős időszak komoly eredményeire is. Az egyetemi évnnyitő ünnepségeken elhangzott beszámolóik is erről tanúskodtak. Vegyünk csak néhány adatot, amely a Tudományegyetem évnnyitóján dr. Antalfy György professzornak az Egyetemi Tanács nevében mondott beszámolójában hangzott el.

Az elmúlt év eredményeinek summázása, hogy megszilárdult az egyetem vezetése, megerősödött a párt- és KISZ-szervezetek, a szakszervezet és befolyásuk is megnőtt az egyetem életére. Emelkedett ezzel együtt a marxizmus-leninizmus oktatásának színvonala, és a szakmai tanszékek oktatói tevékenysége is szervezettebb eredmények között folyt. Mindezek következményeként megszilárdult a hallgatók tanulmányi fegyelme, s a politikai nevelőmunkában is jelentős eredmények születtek.

A most kezdődő tanév perspektíváira is biztató, hogy bevált az új tanterv, amely igen szerencsésen most már nem köti meg a legapróbb részletekben is a tanítás menetét és így jótékonyan hat az oktatás színvonalának emelésére. A Tudományegyetem oktatói ennek következtében is végzik még nagyobb lendülettel munkájukat. Hasznos lenne az idei évben is továbbfolytatni a professzori tapasztalatcsere, amely abban nyilvánult meg, hogy több professzor a rokontárgyak professzorainak előadásait is meghallgatta.

A TANULMÁNYI színvonal állandó emelése nyilvánvalóan egyik rendkívül fontos feladata az egyetemnek. A politikai helyzet konszolidálódása mellett új tantervek bekapcsolódása e téren kedvezően hatott. E tennivalótól elválaszthatatlan, hogy a hallgatókkal való foglalkozások során milyen mértékben és módon jut kifejezésre az oktatószemélyzet állásfoglalása szocialista rendszerünk, a dialektikus materialista világnézet mellett. A szocialista egyetem kialakításának jelentős feltétele, hogy a nevelés és az oktatás területén szocialista szellemű, marxista-leninista világnézetű emberek dolgozzanak. Nem figyelmen kívül hagyható az az adat sem, hogy a legfejlettebb világnézetű hallgatók, vagyis az egyetem párttagjai tanulmányi eredményeikben is általában kiemelkednek a többiek közül. A kommunista egyetemi hallgatók az általános szint felett végeztek az elmúlt tanévben, mégpedig a bölcsész karon 4,37, a jogi karon pedig 4,17 átlaggal.

Tizenöt hónapja rögzítette határozatba a párt gazdaságpolitikájának irányelveit. Mint ahogy minden terv, határozat és program — így a gazdaságpolitika irányelvei helyességének próbája is a gyakorlat. Az országos pártértekezlet óta eltelt időben különös figyelemmel várták tízezrek, százezrek és milliók a gazdasági eredményekről szóló jelentéseket. Ha számba vesszük ezeket az eredményeket, amelyek mind a gyakorlat tényei, határozottan megítélhetjük, vajon helyes-e gazdaságpolitikánk irányvonala. Hogyan állta ki a próbát?

A választadás ma nem okoz különösebb gondot, sokkal könnyebb, mint bármikor az elmúlt években. Könnyebb, mert az MSZMP gazdaságpolitikájában kezdettől fogva következetesen érvényesült az a törekvés, hogy jó részben a múlt mulasztásait is megcsináltatva, jelentősen megjavítja a dolgozó lakosság életkörülményeit. Az intézkedések egész sora bizonyította, hogy pártunk és kormányunk politikájának a lakosság jólétének növelése nem egyik, hanem alapvető feladata. Természetesen életkörülményeink javítása nemcsak alapvető célkitűzés a párt gazdaságpolitikájában, hanem következménye annak a munkának, amelyet népünk nap-nap után végez. Ezen túlmenően eredménye annak is, hogy milyen mérvű beruházásokat hajtottunk végre, hogyan és milyen mértékben növeljük a termelékenységét, bővítjük a termelőkapacitást.

Az elmúlt tizenöt hónap sikerei nyomán tovább erő-

södtek hazánkban a szocializmus hadállásai. Gazdasági tervünket 1957-ben és 1958 első felében túlteljesítettük. Szegeden a tervek teljesítésében az országos átlagnál is jobb eredményt értünk el. Minisztériumi vállalataink a második negyedévben 9,7, az állami helyiipari vállalatok 3,7 százalékkal teljesítették túl termelésük előirányzatát. Az első fél évben Szegeden egy-egy munkás átlagosan 2, illetve 10 százalékkal termelt többet, mint 1956, illetve 1957 hasonló időszakában.

Gazdaságpolitikánk nagy sikere, hogy szilárdan tartani tudtuk a megnövekedett életszínvonalat és kisebb-zökkenőktől eltekintve zavartalan volt az áruellátás. Lényegesen csökkent az úgynevezett hiánycikkek száma. Sikereink egyenes lezármazottja volt, hogy helyre állt a pénz iránti bizalom, amelynek fokmérője a takarékbetétek állományának növekedése. Ma már a takarékbetétek összege csaknem kétszerese az ellenforradalom előttiének.

Jelentős szerepe van gazdaságpolitikai eredményeink elérésében a Szovjetunió és a baráti országok segítségnyújtásának. Tizenöt hónapja még úgy látszott, néhány évig számottevő kölcsönre lesz szükségünk, hogy tartani tudjuk népgazdaságunk egyensúlyát. Ezért mondta ki a pártértekezlet határozata, utalva az 1958—1960-as hároméves tervre: »Három év alatt el kell érni, hogy saját erőnkkel biztosítsuk népgazdaságunk egyensúlyát és elegendőes továbbfejlesztését«. Örömmel tapasztaltuk azóta, hogy ez a megállapítás módosításra szorult és ez évben azt tűzhetjük magunk elé, hogy saját erőnkkel, erőforrásainkból biztosítsuk a népgazdaság egyensúlyát, megnövekedett életszínvonalunk fenntartását. Terveink túlteljesítése, a rendelkezésünkre álló megnövekedett anyagi és árukészlet még azt is lehetővé teszik, hogy a tervezettnél gyorsabban haladjunk előre. A már megkezdett beruházásaink rövid idő alatt befejezzük, sőt újabb beruházásokba fogunk. Ezért határozta el kormányunk az ez évi 9,5 milliárdos beruházási keret 1320 millió forinttal, a vállalati felújítási keret 489 millió forinttal való megemelését.

Gazdaságpolitikánk helyességét, munkánk eredményességét hirdeti a beruházás jelentős összege is. Egyben válasz a kételkedőknek, akik nem hitték a felemelkedésben, pártunk gazdaságpolitikájában, munkásoktól, tanulóktól, szocializmust építő népből.

Mi volt eredményeink forrása? A baráti államok önzetlen segítségével mellett első sorban a politikai vezetés szilárdsága, céltudatossága és ösztönzősége. A párt nem hallgatta el nehézségeinket, nyitlan feltárta gazdasági bajainkat, azok forrását. Egy-

üttal segítségül hívta dolgozóinkat a bajok leküzdéséhez. Nem ígért csodákat, de nem is tűzött a munkások elé irreális célokat, teljesíthetetlen feladatokat. De emellett azonban arra is ügyel — népünk érdekeit állandóan szem előtt tartva —, hogy ne hagyjuk kihasználatlanul a gyorsabb fejlődés lehetőségeit. Ezért határozta el kormányunk a beruházási keret felemelését is.

Ezt tudva elmondhatjuk-e, hogy minden rendben van gazdaságpolitikai célkitűzéseink valóra váltásában? Könnyelmű kijelentés lenne így válaszolni, mert még bizony akad nálunk elég sűrűn tervszerűtlenség, fegyelmezetlenség. Általában elismeréssel nyilatkozunk terveink túlteljesítéséről, a nagyobb beruházásról, a készletek növeléséről. De ne feledjük az olyan túlteljesítést és készletnövelést, amely elfekvő készleteket eredményez, nemcsak hogy nem hasznos, hanem egyenesen kár. Nem dicsekedhetünk mi szegediek sem, hogy az ilyen túlteljesítéstől minden tekintetben mentesek vagyunk.

Az országos pártértekezlet határozata a többi között azt is megállapítja: »A gazdasági kérdések jó megoldása, a politikai hatalom további erősítésének és az életszínvonal emelésének alapvető feltétele«. Következésképp terveink jó teljesítése, a gazdaságpolitikai irányvonal érvényesítése — politikai kérdés. Eppen ezért minden gazdasági feladatot a politikai munka igényével kell megoldanunk. Sajnos nem mondhatjuk el, hogy ma Szegeden ez minden üzemben, vállalatnál így van. Itt-ott a gazdasági vezetésben is felüti fejét a lazaság, a nemtörődomség. Igaz, hogy jelentős eredményeket értünk el a társadalmi tulajdon védelmében és városunkban a múlt évihez viszonyítva egyötödére csökkent az ilyen jellegű kár, de ez még mindig tetemes összeg. Igaz, hogy a takarékoskossági határozatainkból adódó feladatokat is elfelejtik egyes helyeken. Mindez figyelmeztet és arra int valamennyiünket, hogy nem nyugodhatunk babérainkon.

Természetes tulajdonsága minden dolgozó embernek a jobb életre való törekvés. Pártunk gazdaságpolitikája e törekvéseket egyesíti és helyes célkitűzésekkel gazdasági-társadalmi erővé formálja. Hogy minél erősebb legyen ez az erő, munkálkodjon ki a saját munkaterületén, tudásához, erejéhez mérten. Párt- és gazdasági szerveink örködjének állandóan a gazdaságpolitikai irányvonal következtetés végrehajtásán, amely az elmúlt 15 hónap alatt kiállta a próbát, és népünk életkörülményei megjavításának biztos záloga.

Nagy Pál

Szaktanfolyamok a vas- és fémipari dolgozók továbbképzésére

Idén is élénk az érdeklődés a Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezete Területi Bizottságának tizenöt napos szaktanfolyamai iránt. Tavaly a vidékiekkel együtt hetvenen tettek sikeres vizsgát műszaki rajzból és matematikából; ebből hatvanan mind a két tárgyból. Most a vas- és fémipari dolgozók, szakmunkások és technikusok haladó tanfolyamok megindítását is kéri, s erre a jövőben valószínűleg sor is kerül. Jelenleg még az újabb, tavalyhoz hasonló tanfolyam rendezése kezdődik, melyen heti négy órában sajátíthatják el a hallgatók a legfontosabb szakmai rajz és matematikai ismereteket.

Szegedről eddig már több mint harmincan jelentkeztek a vasipari szövetkeze-

tektől, a közlekedési és az építőipari vállalatok és egyéb helyekről. A jelentkezők között szép számban vannak ifjú munkások is. A tanfolyamra ezen a héten még jelentkezhetnek az érdeklődők a területi bizottságon.

Séta a botanikus kertben

Botanikus kerti sétát szervez a METESZ vasárnap délelőttre. A szövetség tag-egyesületeiből az érdeklődők és a vendégek fél 10 óra körül gyűlekeznek a Juhász Gyula-szobornál a Roosevelt téren. Innen indulnak ki a Fűvészkertbe, ahol tudományos előadást hallhatnak majd a látottakról.